

ERNESTO HOOST | KIEZEN TUSSEN A1 EN K1 VOETBAL VERSUS VECHTSPOORT

Hollandia heeft heel wat talent voortgebracht. Jongens die het ver hebben geschopt op sportgebied. Uit de gelederen van Hollandia komt bijvoorbeeld een kampioen die wereldberoemd werd om zijn sterke kick. Echter niet op het veld, maar in de ring. Een gesprek met 'Mister Perfect'. Een sportman in hart en nieren, die van kleins af aan al uitblonk door zijn aanvalstechnieken.

TE WEINIG BALLEEN

Ernesto Hoost startte zijn voetbalcarrière bij Always Forward. Enige jaren later besloot hij de switch te maken naar Hollandia. Een overstap die tientallen jaren terug al zorgde voor de nodige spanning. "De relatie tussen Forward en Hollandia is altijd een beetje te vergelijken geweest met Ajax-Feyenoord," lacht Ernesto. "Toen ik bij Hollandia ging spelen, werd ik door de mensen van Forward raar aangekeken en bij Hollandia was ik een vreemde eend in de bijt. Het was voor alle betrokken partijen even wennen. Bij Forward speelde ik altijd in de aanval en bij Hollandia ben ik op de een of andere manier in de verdediging terecht gekomen. Tot het laatste jaar. Ik deed het goed als verdediger, maar ik had altijd aanvallende bedoelingen. Ik wil niet zeggen dat ik het type Roberto Carlos was, maar ik was wel een aanvallende verdediger. Bij de C's en de B's stond ik centraal achterin. In de A's had trainer Bram Schuurman geen ruimte meer voor mij in de verdediging, zodat ik werd opgesteld als spits. Dat was een hele omschakeling. Maar ik was snel dus ik kon wel redelijk goed uit de voeten komen. Inmiddels was ik begonnen met kickboksen. Dat betekende dus twee keer per week trainen voor voetbal, twee keer per week trainen voor kickboksen en één wedstrijd per week. Een drukke tijd. Als spits voelde ik mij op het veld toch een beetje eenzaam. In deze positie ben je afhankelijk van de ballen die je van je vleugelspelers krijgt. Die waren zo balverliefd dat ik daar weinig ballen van kreeg. Mijn motivatie werd minder en ik besloot volledig voor het kickboksen te gaan."

MISTER PERFECT

"In 1992 werd de term K1 gelanceerd. Maar, dat is gewoon kickboksen hoor," legt Ernesto uit. "Een jaar later werd het eerste toernooi georganiseerd, waarvoor acht vechters werden uitgenodigd. Ik zat daar in eerste instantie niet eens bij. Toen er iemand uitviel, mocht ik zijn plaats innemen. En daar ben ik tot op de dag van vandaag natuurlijk nog blij om."

"Tijdens het eerste jaar dat ik in Japan vecht, viel mijn vechtsstijl meteen op. Toen ik een paar maanden later terugkwam, verbaasde men zich weer over mijn adequate vechtsstijl. Een paar maanden later won ik weer. Een keer met een knock out met mijn handen en een keer met een knock out op de benen. Dat heeft me toen de bijnaam 'Mister Perfect' opgeleverd. Omdat ik altijd op het juiste moment met de juiste oplossing kwam. Alles draait om de juiste technische combinatie. Dingen aan zien komen, anticiperen en op het juiste moment een counterstoot plaatsen of een aanval inzetten. Blijven nadenken en vooral niet in paniek raken als je onder druk staat. Maar dat geldt natuurlijk net zo goed voor voetbal."

Hoewel Ernesto in Hoorn gewoon rustig zijn boodschappen kan doen, kan hij in Japan niet over straat zonder herkend te worden. "K1 is in Japan ontstaan. In Nederland leefde het indertijd nog helemaal niet. Toen ik de eerste keer de K1 won, wist buiten mijn familie en buiten de sportschool niemand het. Het stond niet eens in de krant, terwijl ik in Japan ongekend populair werd. Nog steeds word ik daar herkend en dat zal over tien jaar nog wel zo zijn. Kinderen kennen me daar natuurlijk niet meer. Dat vergaat. En dat is ook goed. Zelf blijf ik er ook nuchter onder. Het is me ook allemaal aan komen waaien. Ik bleek het talent te hebben en alle stukjes pasten gewoon in de puzzel. Alles komt dan gewoon op het juiste moment."

"Ik vraag me ook wel eens af wat ik nu gedaan zou hebben als ik niet was gaan kickboksen. Hierdoor is mijn leven toch heel anders gelopen. Ik heb acht jaar les gegeven aan jongeren met een alternatieve sanctie. Ondanks dat je fysiek met ze bezig bent, draait hier alles om de wijze waarop je ze mentaal benadert. Daar komt veel creativiteit bij kijken, want er is geen eenduidige oplossing voor het omgaan met moeilijke jongens. Ik kom nog geregeld jongens tegen die ik les heb gegeven. Sommigen zijn gelukkig de goede weg ingeslagen, anderen zijn beroeps crimineel geworden. Maar hoe dan ook, het is toch altijd leuk om ze weer tegen te komen."

TRAINER VAN TALENT

Ernesto is veel aanwezig bij nationale en internationale wedstrijden. Hij jureert, verzorgt het commentaar, houdt lezingen en geeft soms gasttrainingen. Begin dit jaar nog in Iran. Een interessante ervaring. Maar ook bij Hollandia heeft hij de selectie aan het werk gezet. "Vorig jaar heb ik een training gegeven," glimlacht Ernesto. "Het grappige was dat ze daarna heel goed gingen voetballen. Het ging om een conditietraining, een soort combinatie van trainingen die ik voorheen voor mijzelf deed, maar dan zonder het vechtsportgedeelte. Afgelopen seizoen heb ik de selectie nog een keer getraind in de winterstopperiode. Die tweede keer heb ik ze wat harder aangepakt. De jongens vinden het leuk, het is weer eens wat anders. Een ander soort training geeft je toch altijd wel weer andere inzichten. Ik sta er zeker voor open om dat vaker te doen, het moet alleen voor beide partijen goed uitkomen." Daarnaast traint Ernesto een aantal vechters, die soms ook in de K1 vechten. "Ik breng nu mijn ervaring over op de jongere generatie," vertelt Ernesto. "Gedreven mensen die niet alleen ambitie hebben, maar bovenal talent. Zonder dat kom je natuurlijk nergens, hoe graag je ook wilt. Het is niet zo dat als Johan Cruyff je gaat trainen, je ook gegarandeerd een goede voetballer wordt. Dat is natuurlijk ook zo bij het kickboksen. Talent heb je of niet, dat kan je niet trainen."

CHAMPIONS FOR CHILDREN

"Als co-commentator tijdens een K1-wedstrijd in Yokohama in 2007 zag ik een aantal mensen in een rood-zwart trainingspak de zaal binnenkomen," vertelt Ernesto geamuseerd verder. "Ik vroeg aan een beroemde sumoworstelaar die naast mij zat of dat mensen van AC Milan waren. Akebono schudde zijn hoofd. Volgens hem waren het volleyballers want ze waren zo klein. Toen ik uit mijn ooghoeken Paolo Maldini zag zitten, heb ik toch even snel mijn koptelefoon afgedaan en ben naar ze toe gelopen."

"Ook Clarence Seedorf was er. Ik had via via gehoord dat hij contact met mij wilde voor een stichting die hij had opgericht. De volgende dag spraken we af in zijn hotel en heb ik mijn medewerking toegezegd voor 'Champions for Children'. Deze stichting wil met name in ontwikkelingslanden kinderen stimuleren op het gebied van sport en school. Een initiatief waar ik 100% achter sta. Vorig jaar ben ik bij Clarence op bezoek geweest op 'Milanelo' en heb hem toegezegd ambassadeur te worden van 'Champions for Children'. Samen met een aantal andere topsporters ga ik mij inzetten voor kinderen die het een stuk minder getroffen hebben. Als spits voor het goede doel, zagezegd. Een bevoorrechte positie."